

PRINCIPFÖRKLARING

för

SVERGES ARBETARES
CENTRALORGANISATION

(SAC)

TRYCKERI A.-B. FEDERATIV - STOCKHOLM 1952

SAC:s PRINCIPFÖRKLARING

*Antagen av medlemmarna år 1952
genom allmän omröstning*

1. Den syndikalistiska rörelsen är framsprungen ur arbetarklassen som ett värn för det arbetande folkets intressen och med uppgift att omdana samhället i frihetlig socialistisk riktning, vilket innebär att största möjliga frihet och ekonomiska rättvisa beredes åt alla.

2. Världsbilden domineras främst av tre system: a) Det demokratiskt-statliga med en blandning av privat, statlig och annan kollektiv egendomsrätt jämte politisk demokrati med vissa rättigheter för individer och organisationer. b) Det statstotalitära systemet där såväl egendom som maktmonopol ligger helt i statens hand. c) Det politiskt statstotalitära system där egendomsmonopolet övervägande befinner sig i privata händer.

3. SAC är motståndare till alla dessa system men jämställer dem icke. Det samhällstillstånd som respekterar de mänskliga rättigheterna föredras avgjort. Syndikalismen har bidragit till framskapandet av de mänskliga fri- och rättigheter som finns inom det demokratiska samhället och är beredd att försvara dessa mot diktaturens anhängare.

4. Där privatkapitalismen dominerar består också det privata monopolet över råvarutillgångar och produktionsmedel. Detta monopol är ett hinder för fortsatt ekonomisk demokratisering och federativ förvaltning. I stället för att vara spekulationsobjekt för ett privilegierat fåtal, måste näringslivet i lika grad ställas till allas förfogande. Därigenom avlägsnas den största anledningen till utsugning och ekonomiska intressemotsättningar mellan människorna.

5. I industrialiserade länder med politisk demokrati har

de egendomslösa massornas sociala trygghet blivit större genom den moderna socialpolitiken, men samtidigt har genom denna politik statens makt ökat. Genom sin organisatoriska styrka måste den arbetande klassen se till att socialpolitikens genomförande sker i former som gynnar självförvaltning och under de folkliga organisationernas kontroll.

6. Syndikalismen motsätter sig det ekonomiska, sociala och kulturella livets förstatligande. Den appellerar till alla som är motståndare till varje form av utsugning, till alla som inte försvarar ekonomiska eller andra privilegier och är beredda att delta i kampen för en social ordning där alla arbetande har möjlighet att få medansvar i produktionsmedlens förvaltning genom anslutning till kooperativa producentgrupper och där varje samhällsmedlem på grundval av utvidgade kommunala och regionala självstyrelseformer får tillfälle att aktivt delta i ett decentraliserat samhällsliv.

7. Syndikalismen bekämpar varje form av diktatur och avböjer alla auktoritära organisationsformer, vilka genom centraliserandet av beslutanderätten skapar förtryckare och förtryckta och försvårar utvecklandet av självansvar som är självstyrelsens förutsättning. Då den ena människan icke har naturlig rätt att bestämma över den andra och då styrkan i sig själv icke är rätt, återstår endast de frivilligt ingångna överenskommelserna som grundval för människornas sociala samverkan.

Ur detta faktum härleder sig den federativa organisationsformen. Därför inriktar sig syndikalismen i första hand på uppbyggandet av organisationer på federativ grundval, inom vilka det överlåtes åt varje organisationsenhet att bestämma över egna angelägenheter, vilket inte innebär att enheterna har rätt att handla i strid med gemensamt upprättade bestämmelser.

Denna organisation utformas så, att de i ett företag lokalt sysselsatta bildar en driftsektion; driftsektionerna från samtliga företag inom samma bransch och plats bildar ett syndikat och samtliga syndikat bildar i sin tur den lokala samorganisationen, vilken ifråga om allmänna och gemensamma intressen bildar enheten inom centralorganisationen. För främ-

mandet av respektive industrigrupperns verksamhet och speciella intressen bildar syndikaten landsomfattande federationer som efter lämplighet sammanföras till departement. Denna organisation ska utvecklas med hänsyn tagen till alla livsfunktioner i ett fritt socialistiskt samhälle.

8. SAC deltar inte i partipolitiken. Både i dagskampen och för framskapandet av en klasslös samhällsordning betraktas den direkta, ekonomiska, sociala och kulturella verksamheten som det väsentliga. Syndikalismen förbereder och fullföljer den sociala omdaningens underifrån med utgångspunkt från arbetsplatsen och med konstruktiv syn på det sociala uppbyggandet. SAC organiserar därför alla arbetare — dit tekniker och administratörer av alla slag även räknas — i deras egenskap av producenter i en gemensam organisation, vilken utöver den omedelbara intressekampen tar sikte på uppbyggandet av en syndikalistisk samhällsordning.

Medlemmarna i SAC äger rätt att utanför rörelsen delta i de former för samhällelig verksamhet som överensstämmer med deras politiska, filosofiska och religiösa uppfattning, under förutsättning att denna verksamhet icke bringar dem i öppen fiendeställning till den syndikalistiska rörelsen.

9. Syndikalismen medverkar till ett kooperativt näringsliv i socialistisk mening och syftar till bildandet av internationella federationer mellan producentkooperativa företag som en första ansats till framtidens frihetliga socialism. Syndikalismen betraktar alla former av kooperativ verksamhet, även böndernas och självständiga yrkesutövaras samverkan, som icke exploaterar annan arbetskraft eller åsidosätter den sociala solidariteten, som ett led i utvecklingen mot ett samhälle där alla är befriade från obehörigt ekonomiskt beroende och där alla ändamålsenliga former av inbördes hjälp samordnas efter federalistiska principer. Syndikalismen betraktar också konsumentkooperationen som ett användbart medel i kampen mot nationella och internationella monopol.

Syndikalismens produktionsordning innebär den industriella demokratins fullständiga förverkligande och SAC deltar därför, som en strävan mot detta mål, medelst direkta fackligt-industriella åtgärder i varje verksamhet som syftar till

medinflytande åt arbetarna i privata, kommunala, statliga eller konsumentägda företag. Syndikalismen avser därför också att ge den partiella industriella demokratin en socialistisk inriktning, med tanke på att produktionsmedlens förvaltning skall övertas av samtliga sysselsatta.

10. Statliga gränser och nationella förvaltningsenheter strider mot syndikalismens sociala struktur, som följer det ekonomiska livet och förvaltningstekniskt är nationslös. Till följd därav är staten, såsom företrädare för nationalism och krig, syndikalismens bittraste fiende. Syndikalismen bekämpar därför militarismen och betraktar den antimilitaristiska propagandan som en av sina viktigaste kulturuppgifter. Den verkar dessutom för en de fria folkrörelsernas samfälliga aktion mot militarism och krig. Metoderna för den antimilitära kampen får bestämmas av den situation som vid varje speciellt tillfälle råder.

I stället för det bestående systemet med suveräna stater eftersträvar syndikalismen internationella, regionala och världsomfattande federationer, vilande på ekonomiska och kulturella förbund och institutioner av både geografisk och funktionell karaktär. Självstyrelse och lämpliga former av kontroll på alla samhällsliga områden måste utgöra garantin för en demokratisk utveckling inom ramen för en gemensam federalistisk rättsordning som övervinner nationalismen och gör militarismen överflödig.

På så sätt vill syndikalismen främja en humanistisk livs- syn och en högre kultur i frihetens och solidaritetens anda med avsikt att till sist uppnå ett broderligt samarbete mellan jordens alla folk och raser.